

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 123. Num etiam raptus viri factus à foemina inducat dictum impedimentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

ex hoc fine, in quantum constituat abductionem, est raptus causâ matrimonii, Vincent. de Justis *l. c. l. 4. c. 6.* & ex eo Krimer. *l. c. n. 511.*

6. Quinto, venire hic nomine raptoris, non solum illum, qui physice rapit, sed etiam eum, cujus nomine, mandato, & ad ejus petitionem femina rapitur; ita ut matrimonium à mandante, petente cum ea initum, dum est in ejus potestate, sit invalidum, non verò initum cum ea à mandatario. Pirh. *n. 23.* Corrad. *l. c. l. 7. c. 6. n. 51.* Krimer. *n. 518.* Item is, qui rapuit motu proprio feminam, non ut ipse, sed alius cum ea contraheret matrimonium, validè contrahit cum ea liberè consentiente, etsi adhuc constituta sub potestate raptoris. Idem est de eo, qui raptori consilium præbuit; quia pœna illa statuitur raptori, qui rapuit eo fine, ut ipse cum ea matrimonium contrahat, qualis non est ille consiliarius. Pirh. *l. c. Sanch. l. c. n. 6.*

7. Sexto incurri pœnas raptui à Trident. statutas, adeoque & illam inhabilitatem contrahendi cum rapta matrimonium, quia hæc est pœna inter reliquas statuta, etiam si copula cum rapta non sit secuta; quia non punitur hac pœna raptus commissus libidinis causâ, sed factus causâ ineundi matrimonii. Pirh. *n. 24.* Sanch. *n. 8.*

8. Octavo, incurri hoc impedimentum, etsi rapta causâ contrahendi matrimonii nondum sit deducta ad locum destinatum; cum sufficiat, quòd raptor violenter ex dicta causa eam abstraxerit in potestatem suam, utpote per quam violentam abstractionem jam est consummatum delictum raptus, & perfectè irrogata injuria libertati matrimonii. Pirh. *l. c. Sanch. n. 10.* Non tamen incurri, si de uno loco in alium moraliter diversum. V. G. de una camera in aliam abripiatur. Haunold. *de jur. & just. Tom. 6. tit. 2. c. 2. n. 541.*

9. Nondò, incurri etsi femina violenter abducta, dein manens in potestate raptoris, liberè consentiat contrahere matrimonium; secus, si ab initio volens sit abducta, & dein mutata voluntate resistat abductioni. Pirh. *n. 25.* Sanch. *n. 9.*

10. Decimo, non incurri, si solum precibus importunis, vel etiam donis & pecuniâ inducta sit, ut consentiat sui abductioni; nisi fortè preces illæ ob adjunctas minas vel metum reverentialem æquiparentur violentiæ; quia aliàs non est propriè raptus. Sanch. *n. 11.* Pari modo non esse raptum pœnis Tridentini, adeoque dictæ inhabilitati obnoxium, si dolo falsisque promissis abducatur, cum non sit violentia, censent Castrop. *n. 15.* citatis Sanch. *eod. n. 11.* Gutt. *de mat. c. 86. n. 14.* & *15.* Pirh. *num. 26.* non obstante, quòd dolus sufficiat ad pœnas juri civili statutas; eò quòd Trid. solis raptoribus inter reliquas pœnas imponat dictam inhabilitatem, quales propriè non sunt, ubi abest violentia.

11. Undecimo, non incurri, si sponsa de futuro lubens invitis parentibus, tutoribus abducatur. Castrop. *n. 14.* Pirh. *n. 28.* juxta *c. penult. de raptor.* Secus esse, si sponsa de futuro renitens abducatur, eò quòd adhuc lædatur libertas matrimonii, dum vi abducitur, ut matrimonium contrahat, tenent Pirh. *l. c. Castrop. cit. n. 14.* citans Sanch. *d. 13. n. 15.* Gutt. *n. 22.* contra Henriq. *l. 12. de mat. c. 14. n. 4.* & *5.* Less. *l. 4. c. 3. n. 70.* cum quibus sentire videtur Barbof. *ad c. 6. de raptor. n. 4.* citans pro hoc Rebell. *de oblig. just. p. 2. l. 3. q. 12. n. 5.* Farin. *cit. q. 145. n. 88.* Anton. Genueni, *in pract. ecclesiast. q. 6. num. 91.* & alios; ex quibus tamen aliqui id sic limitant; nisi sponsa haberet causam justam resiliendi à sponsalibus.

12. Duodecimo, non incurri hoc impedimentum, dum femina consentiens & volens abducitur, non tantum invitis parentibus, sed etiam iis invitis & renitentibus, ut probabilius docent Sanch. *l. 7. d. 13. n. 13.* Castrop. *l. c. n. 12.* Còninck. *cit. d. 31. du. 4. in fine.* Less. *l. c. du. 9. n. 70.* Reginald. *in foro pœnit. l. 22. n. 31.* contra Henriq. *l. c. Gutt. l. c. n. 17.* Farin. *n. 121.* Tusch. *Tom. 6. v. raptor. concl. 5.* Bonnac. & alios apud Barbof. *in c. 6. de raptor. num. 3.* Laym. *n. 4.* Pirh. *n. 27.* Quàmvis horum posteriorum prior sententiam contrariam dicat non improbabilem, alter valde probabilem; siquidem dictum impedimentum latum est à Concilio in favorem matrimonii, ne femina invita & repugnans cogatur cum raptoe contrahere matrimonium; jam verò libertati matrimonii non obest illa parentum repugnancia, cujus proinde non meminit Concilium, sed solius puellæ consensus.

Quæst. 123. Num etiam raptus viri factus à femina inducat dictum impedimentum.

R Esp. Si femina rapiat virum nolentem & contradicentem ad ineundum secum matrimonium hoc impedimentum uti & ceteras pœnas à Tridentino statutas non incurri; eò quòd non loquatur nisi de viro raptoe, & decretum pœnale & correctorium extendi non debeat ultra expressâ, tenent Pirh. *l. c. n. 28.* Sanch. *cit. d. 13. n. 16.* sic quoque ait Castrop. *l. c. n. 16.* pœnas illas non extendi ad raptos feminas, quia jus non præsumit violentiam inferendam viro. Addit tamen, quòd, si aliquando viro inferatur violentia, ea stante, non posse consistere matrimonium, secus eâ cessante, tamen si extra potestatem raptricis non sit. De cetero locum quoque in hoc casu, dum nimirum mulier robusta & autoritate pollens causâ matrimonii rapit virum. V. G. adolescentem timidum, esse decreto Tridentini, & incurri verè impedimentum raptus dirimens, tenent absolutè Vinc. de Justis. *de dispens. mat. l. 2. c. 18. a n. 75.* Haunold. *l. c. a n. 549.* quos citat & sequitur Krimer. *n. 522.* eò quòd licet dictum decretum odiosum sit & pœnale loquens solum de raptoe, & non de raptrice, adeoque videatur non extendi ultra expressâ, id tamen locum non habeat, quando ratio legis porrigitur etiam ad non expressâ; in præsentem autem casu ratio legis, quæ est libertas matrimonii, æquè patet in femina rapiente virum, quàm in viro rapiente feminam. Adde, quòd, cum leges non ferantur de iis, quæ rarissimè contingunt, sed solum de frequenter contingentibus; rarissimè autem mulier rapiat virum, ratio esse potuit, cur Tridentinum non expresserit hunc casum. De cetero probabilius esse feminas raptrices istiusmodi non incurere pœnas alias ordinarias raptus, ait Pirh. *ad tit. de raptorib. n. 12.* citatis Claro *§. raptus. n. 6.* Menoch. *de arbitr. cas. 291. n. 30.* Sanch. *d. 12. n. 25.* Addit quoque in genere, Castrop. Concilium Trident. (intellige quòd ad dictam inhabilitatem aliàsque pœnas) locum solum habere in iis locis, ubi receptum; aliàs standum esse juri antiquo *c. fin. de raptorib.* ubi illud statuitur, quòd rapta, etiam adhuc constituta in potestate raptoris, liberè tamen cum eo contrahat, valeat matrimonium.

Quæst. 124. An sicut raptus matrimonium, ita quoque dirimat sponsalia, eaque reddat irrita inter raptorem & raptam.

R Esp. Pari modo sicut matrimonium, ita etiam sponsa-